

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 40 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Volitve na Angleškem.

Pretekli mesec zavzemale so splošno pozornost francoske volitve. S posebnim zanimanjem pričakoval se je 18. dan oktobra, ko se je pri ožjih volitvah imelo pokazati, ostanjejo li republikanci še na krmilu, ali pa se monarhična stranka toliko ojači, da izpodrine republikance in da se eventualno premeni Francoske državna oblika.

Z enakim zanimanjem spremljevalo bode javno mnenje vse Evrope volitve na Angleškem, ki so določene v 17. dan t. m. Pri sedanjih razmerah so bodoče angleške volitve vsaj toliko važne, kolikor so bile francoske, če neso morda še važnejše.

Pri teh volitvah se bode namreč pokazalo, kdo ima več zaslombe v narodu, liberalci ali konservativci, Gladstone ali pa Salisbury. Ime vsakega teh dveh državnikov je program zasé, vsak ima posebno politiško mér. Zmaga vsakega bode močno nplivala na sedanji politiški položaj, posebno intenzivno pa na razmere na poluotoku balkanskem. Izid angleških volitev utegne hipoma predruščiti kočljivo situacijo ob Balkanu, kajti znano je, da je Gladstone velik prijatelj Slovanom, osobito pa Bolgarom, nasprotnik pa „neizrekljivemu“ Turku. Da bi on, oziroma njegova stranka zopet prišla na krmilo, gotovo bi se znatno premenila angleška politika. O tem ni dvojiti in kdor stvari skrbno opazuje, dozdeva se mu, kakor da bi velevlasti in njih veleposlaniki v Carigradu konferenco in sploh vsako odločitev nalašč odlašali in zavlačevali tako dolgo, da bode izid angleških volitev znan, ker se bode še le tedaj dalo ukreniti kaj stalnega, ker se bode moglo računati z gotovimi faktorji.

S tega stališča in ker imajo predstoječe volitve na Angleškem to posebnost, da, kakor so pri nas petakarji dobili volilno pravico, bodo tudi v 17. dan t. m. angleški delavci stopali na volišče, hočemo v naslednjem objaviti nekoliko podatkov o razmerah strank.

Vsa Angleška ima 34,929.679 prebivalcev. Izmed teh imelo je doslej 3,190.540 volilno pravico. Slednje število pa se je, ker so delavci dobili tudi volilno pravico, pomnožilo za dva milijona glasov. Volilci delavci bodo torej imeli velik ali vsaj precejšen

upliv na volitve. Po računih delavcev samih, ki se pa tudi uradno priznavajo, so delavci v 266 volilnih okrajih znaten del prebivalstva. V 28 volilnih okrajih imajo četrt, v 23 tretjino, v 38 polovico, v 75 tri četrti, v 43 volilnih okrajih pa pet šestink volilnih glasov. V njih rokah so torej mandati najmanj 120 poslancev. Zaradi tega pričelo se je jako živahno gibanje v delavskih krogih in pred vsem pričeli so nabirati denarja, kajti volitve na Angleškem stojé veliko novcev in za vsako kandidaturo treba najmanj 5000 gld. Delavci bodo skušali poslati svojih zastopnikov v parlament, kjer pa to ne bode možno, glasovali bodo za liberalce iz hvaležnosti, da so jim naklonili volilno pravico, bi se vsaj tako smelo pričakovati.

Glede razmerja glasov sestavi je Londonski časopis „Central News“ že naprej račun. Po tem računu imajo doslej konservativci na Irskem 16, v Londonu 29, v ostalih pokrajinah 133, vkupe 178 gotovih glasov, liberalci pa: na Irskem 4, v Londonu 28, v ostalih okrajih 282, vkupe 314, gotovih mandatov. Negotovih je 76 okrajev. Ker bode stranka narodne samostalnosti Irske (Parnellovci) brez dvojbe prodrla s svojimi 78 kandidati in ker bode ta stranka glasovala s konservativci, bi slednji s Parnellovci imeli 257 glasov proti 314 liberalcem. Poslednji bodo torej morali delati na to, da si izmed negotovih okrajev pridobé vsaj polovico. Ako se jim to posreči, potem bode razmerje glasov v zbornici naslednje: liberalci 352, konservativci 216, Parnellovci 79, ali ker se smejo konservativci in Parnellovci zmatrati za jedno stranko: liberalci 352, opozicija 295. To razmerje mora se doseči, da bode možna krepka vlada.

Doslej postavili so konservativci 368, liberalci pa 470 kandidatov. Žal, da liberalci neso popolnem složni, kajti izmed rečenih kandidatov jih 238 zmernih (program Hartingtonov), 232 pa radikalnih (program Chamberlainov) in kakor čitamo v listih pobijajo drug drugega, pri čemer imajo korist le konservativci.

Možno je sicer, da preteča nevarnost konservativne večine zmerne liberalce in radikalce še zjediní, kakor je zjedinila republikance na Francoskem, zlasti da bode avtoriteta Gladstonova ugledila vsa nasprotstva in da se bode pri volitvah v 17. dan

t. m. vsaj doseglo število, katero smo povzeli dobro poučenemu angleškemu listu, s katerim se strinjamo v želji, da bi zopet dobil vladno krmilo Gladstone, oziroma njegova stranka, ker bi to bilo v prid Slovanom v obče, posebno pa na balkanskem poluotoku živečim.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

III. Gosp. zbornični svetnik, Iv. Perdan, poruča vsled dopisa vis. c. kr. deželne vlade z dne 17. sept. 1885, št. 8898, o vprašanji, da-li pravica v izvrševanju trgovine z mešanim blagom obsega pravico prodajati klobuke.

Po § 36 zakona z dne 15. marcija 1883, drž. zak. št. 39, se razsoja obseg obrtne pravice po vsebini obrtnega pisma. Ker zakon le gostilničarskim, krčmarskim in trgovinskim obrtnim (§§ 16 in 38) določuje, kako daleč segajo njihove pravice, mora se v vseh drugih obrtnih ravhati po pravilih, ki so bila že pred izdajanjem obrtnega reda veljavna, kajti v zmizlu čl. III. razglasilnega patenta za obrtni red odpravila so se le z njim nezdružna starejša pravila.

V zmisli dvorskih ukazov z dne 20. avgusta 1792, 17. marcija 1802, 13. septembra 1806, 17. novembra 1812 in z dne 19. maja 1817 dopuščeno je trgovinam z mešanim blagom prodajati vse blago, za katero ni treba posebnega dovoljenja. Po ukazu trgovinskododne komisije z dne 20. febr. 1822, št. 259, po gubernijalnem ukazu z dne 1. marcija 1822, št. 2481 (zbirka provincijalnih zakonov 4. knjigo 1822, str. 58), obsegajo trgovine z mešanim blagom neomejeno trgovinsko pravico za vse za trgovino ne izključeno blago. V zmislu tega ukeza imajo tudi pravico za razpošiljavno in naročilno trgovino. (Kopetz, avstrijski obrtni zakoni, I. knjiga, § 103, na Dunaju 1829; — Stubenrauch, upravni zakoni 1856. II. knjiga, § 503).

To načelo se potrjuje tudi v § 38 obrtne novele, ki določuje, da obsega prijava za trgovinsko obrt pravico, trgovati z vsem v svobodnem prometu dopuščenim ne posebnemu dopustilu podvrženim blagom, ne da bi se omejevala pravica na določeno blago ali na določeno vrsto blaga.

Prodajanje klobukov tedaj ni podvrženo po-

LISTEK.

Po Sibiriji.

(Aus Japan nach Deutschland durch Sibirien von Wilhelm Joest, Köln, 1884. Du Mont-Schaubergische Buchhandlung.)

Spisatelj tukaj imenovane knjige si je ogledal že skoro vse dele sveta. Kakor sam nekje pravi, bil je celih pet brez odmora le naprej na potu. Bil je s Španci na Kubi, z Blancos iz Colovados v Uruguai, z Angleži v Afganistanu, s Holanci na Sumatri, s Portugalci na Timoru, pomagal je na bojišči „gledati“; potepal se je v družbi z rudečkožci, mehičanskimi lopovi in Patagonci, z Dayaks, Alfuros in Papuas, popival je s formosanskimi divjaki in z Ainos na Yesso; imeli so ga sedaj za „mormonca“, sedaj za katoliškega duhovnika, na Kubi so mislili, da je pretendent Don Carlos, v Travancur-u, da je protestantski misijonar; v Kolumbiji je bil nekaj časa pruski general, a nekje drugje so posli bežali od njega, češ da je on prof. Falb, ki „potrese dela“; in v Irkutsku so ga zamenjali z japonskim poslancem. Gotovo je mož veliko videl

in veliko izkusil po svetu. V rečeni knjigi pa popisuje le konec svojega petletnega potovanja, pot namreč po Sibiriji. Ni čuda, da je hitel proti domu. Menda ga je tudi zapustil potrební humor, in zato je sliko o Sibiriji napravil zelo mračno in temno. Na vsaki strani toži kakor Jeremija, da so Sibirjani pijanci in umazanci, da imajo slabe ceste in nepoštene uradnike ter da prebivajo v neusmiljenih puščavah. Saj drugi opisovalci Sibirije so tudi proučili kraje in ljudi sirske, a tako vender-le ne tarnajo in jadikujejo! Zategadelj v naslednjem ne bomo poslušali, kakor se sloveči potovalec jezi in dolgočasi, nego samo to naj bo za nas zanimivo, kar v knjigi nahajamo stvarnega in istinitega.

Spisatelj je zimski čas 1880/81 prebil v Japalu ter začetkom junija meseca prišel v Vladivostok, v veliko rusko пристanišče ob Tihem morji. Od tu je hotel dalje v dežel. Imel je saboj mnogo važnih priporočil, a vender si je mnogo upal, ker ni znal jezika ruskega.

Prejšnje čase, ko je še Jakutsk ob Leni bil središče sirskega trgovanja s kožuhovino in slonovo kostjo, ko je Rusija svoje izgnance in čete pošiljala preko Tobolskega na vzhodno stran, tedaj

je bilo popolnem opravljeno s Petropavlovskim s Kamčatki in z Ohotskim kot lukama pri vzhodnjem morskem obrežji carstva. Ko pa se je zaznalo, kake se Amur da uporabljati za trgovsko cesto in koliko imajo vzhodnoazijske lastnine političnega pomena, tedaj je Rusija uvidela, da jej je pri vzhodnosibirskem obrežji treba vojaškega in upravnega središča, do katerega bode laglje prihajati, in za poglavitno mesto si je odbrala ter v trdnjavo prvega čina povzdignila Nikolajevsk ob Amurjevem izlivu. To mesto pa kot vójsko pristanišče ni imelo nikakešne vrednosti, ker uhod v Amur zavira nasprotni tok in je slasti globoke rezajočim ladjam zavoljo sipine nemogoče priti blizu; tudi se je pokazalo, da je mej otokom Sahalin in mej celino plovnik zelo opasen. Treba se je torej bilo zopet pomakniti bolj na jug. V ta namen izbral se je Vladivostok in 1872. leta so se semkaj priselili z vójsko ladjarnico, s topovi in kar še drugega tacega zraven spada. Nikolajevsk se je ostavil, odslej je Vladivostok bil sedež guvernerja in poveljnika vójskemu ladjevju, katero je nastanjeno po vzhodnoazijskih vodah. Na videz si ni bilo tukaj misliti boljšega pristanišča, merska pot v Evropo je bila zelo okraj-

sebnemu dopustilu, posebnega privoljenja za to ni treba, mora se torej tudi odsek izreči, da trgovci z mešanim blagom smejo prodajati tudi klobuke, ne da bi jim bilo treba za to pridobiti si posebne pravice.

Odsek toraj predlaga: slavna zbornica naj se izreče v zmislu tega poročila.

Predlog je bil vsprejet.

IV. Gosp. zbor. svetnik Karol Luckmann poroča o dopisu koroške trgovinske in obrtniške zbornice, zadevajočem o 1. oktobra 1884 veljaven zakon o davku od žganjarjenja.

Po tem zakonu se je odpravil povprečni ter uvel davek od pridelka.

Malim, takozvanim kmetijskim žganjarnicam, dovoljuje zakon izjemo, da jim dopušča marveč do neke določene mere še nadalje povprečnino, in da bi jih ščitil premoči velikih tvornic, zagotavlja kmetijskim žganjarnicam vrhu tega še 25% do 5% popuščaja na davku.

Ne glede na to, da zakon natanko označuje kmetijske žganjarnice, stavi jim § 27. natančne mere, določujoč, da mora površje njiv, travnikov in pašnikov — izjemno gozdi — meriti pet hektarov na hektoliter drozgaličnega prostora.

Ta določba velja kmetijskim žganjarnicam pridržujočim povprečni davek.

Kmetijskim žganjarnicam in tvornicam kvasu, ki so vsprejele davek od pridelka mesti povprečnine delujoče s prigledno-mernim aparatom velja Z 61. zakona. Pa paragraf določuje, da se obdači vsaki dan pridelana množina žganih opojljivih tekočin namesti drozgaličnega prostora, marveč dva litra žganja na jeden hektar zemljiškega površja, in jim dovoljuje 20% popuščanja na davku, ako pridelujejo sploh 350 litrov žganja na dan in 10%, ako pridelujejo sploh 350 do 200 litrov na dan.

Iz teh določil sledi, da morajo žganjarnice in tvornice kvasu, ki zahtevajo 20% popuščaja na davku, kot last ali najem 175 hektarov, blizu 310 oralov, in one, ki bi zahtevale 10% popuščaja, blizu 440 oralov njiv, travnikov in pašnikov skazati.

Ta določila pa tudi jasno kažejo, da se na zemljiško površje planinskih dežel niti oziralo ni ter jim delajo veliko nepravice.

Kakor dopis zbornice posestrime v Celovci naglašajo, oziralo se je o uredovanju §§ 27 in 61. le na velike kronovine, planinske dežele so se čisto prezirale. Tem se je odrekla dobrota popuščaja davka, kajti v planinskih deželah je pač malo žganjarnic, ki bi mogle skazati posestva 310 do 440 oralov zemljiškega površja, ne števi gozda.

Obdavkovanju od pridelka tudi zbornica-posestrima Celovška neče nasprotovati, marveč pokazati način, kako bi se dalo vedno laglje uvajati in priljubovati; in to bi se dalo vsaj v planinskih deželah doseči s preuredbo § 61, ki naj bi določila, da se popuščaji davka merijo po množini pridelka in ne po zemljiškem površju.

Taka preuredba § 61, ta olajšava učinjevala bi dobro tudi drugim kronovinam ter laglje uvela obdavkovanje od pridelka, ker se da vsekako in v vseh slučajih svobodneje gibati.

Tako svobodneje gibanje, ki ne veže več na zemljiško površje, donasalo bi pa tudi nedvomno mnogo več davka, ker bi veliko kmetijskih žganjar-

nic, ki sedaj delajo s povprečnim davkom, rado-voljno vsprejelo obdavkovanje od pridelka. Posebno pa bi to svobodno gibanje ustvarjalo nove kmetijske žganjarnice z davkom od pridelkov in s temi bi se pridobilo gotovo tudi več davka.

Koroška zbornica poprosila je istodobno vse zbornice-posestrime v planinskih deželah, naj bi se obrnile do vis. ministerstva s prošnjo, da se § 61 zakona o davku od žganjarjenja z dne 19. maja 1884, drž. zak. št. 63, za planinske dežele preuredi tako, da obdavkovanje žganjarnic po zemljiškem površju čisto odpade in da se v zakonu določeni popuščaji davka odmerja le po množini vsakdanjega pridelka.

Odsek poudarja, ča so žganjarnice na Kranjskem le male in da na obdavkovanje od pridelka že zaradi tega ne mislijo, ker so stroški za prigledno-merni aparat preveliki, da bi se nakupoval za tako malo množino pridelka.

Mogoče pa je, da bi se v bodoče osnovala večje žganjarnice, ki bi jim preuredba zakona po želji koroške zbornice ugajala, meni odsek, naj bi zbornica želji zbornice-posestrime Celovške ustregla in predlaga tedaj: zbornica naj bi se na vis. ministerstvo zaradi preuredbe § 61. zakona o davku od žganjarjenja obrnila.

Predlog je bil vsprejet.

(Dalje prih.)

Iz učiteljskih krogov.

(Dalje.)

Vsakdo izmed mojih kolegov mi rad potrdi, da se na „metodičen pouk verstva“ prav malo pazi. Katehetika — — — kde zaostaja?! Priporočal bi Ohlerja, Diesterwege, ali pa izvrstne in obširne kateheze Einspielerjeve, — in gospodje verski učitelji mi gotovo potrdé, da se verstvo nikakor ne poučuje glede na metodična pravila, gledé na duševno zmožnost in duševni razvoj učeče se mladine.

Ne zamerite, da sem govoril o tej zadevi, — a najpripravejši čas se mi je zdel, kojega se ne sme kar tako izpustiti, če se hoče koristiti bolj in koristnej stvari. Govoril sem resnico, a ob kakaj drugej priliki bodem govoril o tem pouku obširneje, če se ne oglasi kdo izmed onih, ki so v to — namenjeni.

Preidimo na neke druge napade, ki zadevljejo specijelno učiteljsko osobje.

V dopisu „Edinosti“ z dne 5. sept. t. l. berem: „Takrat (to je pred organizacijo) so bili učitelji omikanejši od sedanjih, to je dušni pastirji povsod na razpolaganje.“

Da so bili in so duhovniki v nekojih predmetih temeljiteje poučeni, o tem naj ne govorim. Da so pa v šoli sposobnejši, to zanikam, — nasprotujem, ker to je učiteljstvu stan. Svoj posel bode vendar vsak stan temeljiteje poznal, kakor kdo drugi; — to je faktum, ki se ne da oporekati! — Naj se umeje, da o morebitnih (?) izjemah ne govorim, saj ravno izjeme potrdé pravilo!

Pa! — se non è vero, è ben trovato, — kaj ne da?

Vendar, Vi ste kje drugej, **mi v šoli**; kdo naj nam meri tu izobraženost — na metre, kateri

stan je bolj izomikan, kateri manj, — da smo pa v šoli bolji, to trdimo in bomo trdili, — saj je to naš stan, a za vse drugo nam ni mari.

Glede na Vaše prijazne besedice: da se učiteljstvo šopiri, kakor bi treslo omiko iz rokava in **da hoče prekriliti celo druge stanove** — (vem, koje stanove imate v mislih) — rečem Vam prav odkritosrčno to-le:

Denašnje učiteljstvo je od tistih stanov nezavisno: zaveda se svoje naloge — in izvrševalo jo bode kljubu vsem nasprotstvom in spletkam.

V 81. številki „Edinosti“ pa odgovarjate na nekoje protidopise dveh mojih kolegov, kjer nekatere stvari zanikate, nekatere sučete na druge načine, a nekaj gorkih nam tako le za nameček privržete.

Kar nas pa še najbolj žali, je to: da učiteljstvu niti onih grošev ne privoščite, koje si tako trdo služi! Kdor pozna le z daleka naš stan, ta nam vsakdo potrdi: „Res slabo ste plačani, z isto plačo se ne dá živeti **po stanu**, kakor velewa zakon,“ — le Vam se zdi ta plača razmerna gledé na naš trud in „pičle“ študije. Hvala Vam za „krščansko ljubezen“!

Naš stan primerjate rokodelskemu, naše študije — onim „Lehrpubov“! O, sarkazem, ironija, — ne! surovost, kakeršne še ni slišalo naše uho! Lepe primere! Kam pridemo, če počnemo primerjati razne stanove na enak način?!

Naj ne govorim o tem dalje, ker prežalostno je, da ste izrekli tako gorostasnost Vi, kojemu pretresa „krščanske ljubezni“ polne kosti jedino le: emancipacija učiteljstva!!

Učiteljstvo in duhovenstvo sta gotovo najimennitnejša a tudi najštevilnejša faktorja, ki delujeta za izomiko in izobraženost prostega naroda; — če pa bode naš narod v prihodnjosti, in to morda v prihodnjosti, ki ni več tako daleč, če bode tedaj naš narod „politično“ zrel, tako si bodeta ta dva faktorja lahko v svesti, da sta k tej politični zrelosti, k povzdigi prostega naroda gotovo največ pripomogla.

Če pa hočemo, da nam vest ne bo imela kaj očitati, da nas narod ne bo obsojal, tedaj si moramo podati roké, da skupno delujemo za boljšo prihodnjost milega naroda, ker le sloga pravo moč rodi.

Ne prepirajmo se, kateri izmed teh dveh faktorjev je imenitniši, kajti po nalogi sta si jednaka! Učiteljstvu izročena je nežna mladina, da jo vzgoja in za življenje dovolj izobrazí, a duhovenstvu v obče le — odrasli narod.

Da je pa treba že pri mladini početi, če se hoče, da doseže svoj dvojni namen, to ve vsakdo. Vendar nam je naš nasprotnik zvrnil na hrbet vso „nemoralnost“ in popačenost sedanje mladine. Da bi bila mladina **povsod** tako zelo popačena, tega vendar ne smemo trditi. Vendar recimo, da je sedanja mladina bolj popačena, da je nemoralna, razuzdana, — li se sme tak slučaj pripisovati učiteljstvu. No! izjema bi bila lahko tudi tu, — a naše šolske oblasti take izjeme že odstranijo, — vzgledov imamo tudi na tem — polji.

(Konec prih.)

šana, prav blizu pristanišča so se odprli založeni premogokopi in tako so jeli Vladivostok s trdnjavami obdajati in oživljati, kakor se je to bilo poprej zgodilo z Nikolajevskim. Toda bajetudi Vladivostok nema velike bodočnosti, ker tudi v njegovo pristanišče po zimi led brani. In to bode Rusijo prisililo, da se bode skušala raztegniti ob morskem bregu proti jugu, prej ali slej si bodo Rusi osvojili kako pristanišče poluotoka Korejskega.

Trgovina v Vladivostoku je dosihdob stano-vitno napredovala; vendar pa mu manjka nekaj poglavitnega, brez česar ni rasti, namreč proizvajajočega zaledja; zahrbtna Mandžurija za to ni sposobna.

Pot je pisatelj nastopil v 23. dan junija 1881. Parobrodni prinese popotnike k izlivu rečice Suifun in po tej so se peljali še naprej. Zadnji kos poti so morali storiti v trojki, v znanem ruskem vozilu. Jedini večji kraj spodnje Usuriške pokrajine je Nikolsk. Mislite si dolgo cesto, dvakrat tako široko, kakor so naše umetalne ceste, toda z blatom do kolena in potem ob straneh dve dolgi vrsti raztrganih, umazanih, lesenih koč — to je sibirsko mesto, taka so vsa od Amurja do Urala. V sleharnem najdeš belo in zeleno prevlečeno leseno čerkev, v

sleharnem iste ostroge, okolo njih skednje in obsežna dvorišča, iste dolge plotove in iste žganjarnice povsodi.

Zanimljive so pošne naprave na velikih cestah Sibirije, ki jih je seveda le malo. Vsaksebi po 15—30 kilometrov so pošne postaje; njih gospodarji se za vladno nagrado zavežejo, da po zimi in po leti, ob vsaki uri po dnevi ali po noči odpravljajo v vozu pisma in popotnike do bližnje postaje, tako pa, dokler na voljo stoji število konj, od vlade določeno. Kolikoršen je promet na cesti, po tem se ravna to število konj, po troje do sedmero „parov“ jih je — v „paru“ po troje živali — in popotnik plača v vzhodnji Sibiriji in v Amurjevi pokrajini okolu 15 „pfenigov“ za kilometer, v zahodnji Sibiriji pa le polovico tega. Vrhu določenega števila živali pa mora poštar še imeti pripravljena dva čila konja, a konj, ki so se vrnili s pota, mu ni treba prej napreči, dokler neso počivali vsaj tri ure. Koliko je daljave do bližnjih postaj, koliko je do tja voznine, kakšna pot, so-li mostovi ali bodo pa brodišča, to vse popotnik lahko čita v okviru pod steklom, potrjeno z oficijalnim pečatom in kolkom na vsaki postaji poštni. Potem pa mora poštar pisa-

vati knjigo, ki se vanjo natančno zapisuje, kedaj in s katerim voznikom so mimo prišli listi in potovalci, tudi se vanjo zabeleži ime potovalčeve, kadar doide; če ni konj, če so na potu vsi, kolikor jih je določenih, o čemer se popotnik iz knjige lahko natančno uveri, potem mora pa počakati, da pridejo nazaj in odpočijejo svoje tri ure. Čegar ime je prvo uknjiženo, tisti dobi prvi konje, drugače je, če komu potni list odločuje prrstvo. Ta naprava je popolnem dobra in se tudi v istini dobro izvršuje.

Čez nekoliko dni so dospeli k bregu Hanka-jezera (dolgo okolu 95 kilometrov in široka 74 kilometrov); jezero se vidi otožno, ker po svojem obrežji nema gozdov in holmov. Tudi vožnja po njegovi iztočnici, po krivudasti Sungači, je pusta bila. Sungača se izliva v Usuri, in ob tej vodi je natre-senih nekaj malo Kozakov. Žita sejati tukaj ni možno zavoljo vsakoletnih povodenj, tem bolj pa se izplača živinoreja in česar še po tem nedostaje, to namestijo ribe, ki jih je prav veliko po rekah. Na levem kitajskem bregu prebivajo „Goldi“, mongolsko plemo, ki pa že odмира več ali manj in le ribe lovi ter sobole.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 5. novembra.

V vojnem odseku avstrijske delegacije je predvčeraj vojni minister jako obširno govoril o zdravstvenih razmerah v naši vojski. Menil je, da bi se zdravstveno stanje še dosti zboljšalo, ko bi vojaki dobivali večerjo. Za pet krajcarjev na dan bi se za vsakega vojaka lahko pripravila dobra večerja, a on se ne upa tega predlagati zaradi slabih finančnih razmer države.

Hrvatskemu saboru se je že predložila reforma uprave. Nadalje je saboru došla peticijska zastražena ustavljene volitve v prvem Zagrebškem volilnem okraju. Dr. Mazzura predlagal je včeraj, da sabor nujno obravnava to peticijo. O nujnosti se bode danes glasovalo, pa bode najbrž zavrnjena. Posilović je interpeloval vlado, zakaj je bil kraljevi reskript, s katerim se je otvoril srbski cerkveni kongres, spisan v madjarščini. V tem in v madjarskem govoru kraljevega komisarja vidi on rušenje nagodbe.

Vnanje države.

Konferenca se še ni sešla in je še vprašanje, če se sploh snide. Vlasti se ne morejo sporazumeti, o čem da naj bi se konferenca posvetovala. Turčija hoče, da bi se na konferenci razgovarjalo samo o vzhodnjem Rumeljskem vprašanju, vevlasti pa mislijo, da bi se na ta način ne dala stvar povoljno rešiti in zahtevajo, da se veleposlaniki posvetujejo sploh o zadevah na Balkanu, da se bode moglo ozirati tudi na grške in srbske želje. Upanje, da bi se ustanovil status quo ante, se vedno manjša. Bolgari se ne bodo sami odrekli združenju. Kakor se dá iz poročil iz Sofije posneti, bi Bolgari bili zadovoljni, ako se prizna personalna unija in uvedejo bolgarski zakoni v Vzhodnji Rumeliji, če bi tudi uprava budgeta in vojske ostala ločena. Več pa, pravijo, ne morejo prijenjati. Konferenca pa že teh zahtev ne more dovoliti, ne da bi kakó odškodovala Grke in Srbe. Bolgari bi sicer Turčija že prisilila pokoriti se sklepom konference, toda Turki nemajo veselja bojevati se z njimi; razen tega pa tudi zapadne vlasti ne morejo privoliti, da bi turške čete zasele Vzhodnjo Rumelijo. Rusija pa, ki je najbolj navdušena za status quo ante, je neki že tudi dala razumeti, da jej ni po volji, da bi turške čete zasele kraje, katere je osvobodila od turškega izesa.

Kolikor jasneje postaja, da vevlasti neso jedine in da bode konferenca brez vspeha, tem pogumnejši bivajo Bolgari. Srbi se v Sofiji in v Plovdivu toliko ne bojé, kakor sprva. Ker je sedaj že skoro gotovo, da Turčija ne bode s svojimi četami napala Bolgarov, bode lahko vse svoje moči zbrali proti Srbskeji. Še nedavno bili so pripravljeni Srbom odstopiti nekatere bolgarske okraje, sedaj so pa že odločno proti temu, da bi se žrtvoval kak bolgarski kraj sosednemu narodu. Kalnoky je v svojem govoru zagotavljal, da je združenje samo delo nekaterih, ne pa vsega bolgarskega naroda. Novejši dogodki pa dokazujejo, da se ves narod navdušuje za združenje. Iz vseh krajev Vzhodne Rumelije prihajajo h knezu deputacije ter mu zagotavljajo, da je ves narod pripravljen prelivati kri za združenje. Ravno tako se pa tudi ves narod pripravlja za brambo domovine proti Srbom. Prostovoljci dan za dnevom odhajajo na srbsko mejo. Bolgarski vojaki noč in dan delajo in utrjujejo razne pozicije. Pri Caribrodu in Dragomanu dela nad 5000 oseb — Šumakov in Petrov, katera so bili Bolgari poslali v Carigrad, sta se vrnila. Njijina misija ni bila brez vspeha. Turške državniške sta neki preverila, da Bolgari ne nameravajo nič sovražnega proti Turčiji. V Carigradu sedaj že neki želé z dobra pobotati se z Bolgari.

Srbski kralj odšel je z načelnikom generalnega štaba polkovnikom Petrovičem zopet na mejo. Govori se celo, da se je divizijskim poveljnikom že dal ukaz, začeti vojno. To poročilo se ve da se nam ne zdi prav verjetno, ker smo že tolikokrat čuli, da so Srbi prestopili mejo, pa se je to pozneje vselej preklicalo.

Grški minister vnanjih zadev poslal je okrožnico grškim diplomatskim agentom pri vlastih, v kateri izjavlja, da Grki želé miru. Da se ohrani mir, pripravljani so celo zatajiti svoje politične interese. Vznemirjenje grškega naroda vsled dogodkov v Vzhodnji Rumeliji pa kaže, da za Grško ne more biti nič nevarnejšega, kakor ponavljanje takih dogodkov. Grška zategadelj želi, da se ustanovi nov red, ki bode bolj varoval grške interese proti ponavljanju takih dogodkov. Koncem okrožnice izražajo nado, da bodo vlasti to jemale v poštev in se ozirale na Grke. — Grškim konzulom se je naročilo, naj povabijo grške kolonije, da se udeležé patriotskega posojila. Grške kolonije v Marseille-u, Odesi, Aleksandriji in Varni so že prostovoljno začele podpisavati posojilo.

Ruski minister notranjih zadev grof Tolstoj je popolnem ozdravel in prevzel vodstvo ministerstva. Še nedavno se je govorilo, da se več ne povrne na svoje mesto. Imenovala se je že cela vrsta oseb, katere bi ga nasledovale v ministerstvu.

Francosko ministerstvo bode še pred shodom zbornice dalo svojo ostavko. Predsednik republike Grevy bode potem zopet Brissonu naročil se-

staviti novo ministerstvo. Kakor se misli bodo v novo ministerstvo ustopili skoro vsi sedanji ministri, zlasti pa Freycinet in Goblet.

Holandska vlada bode zbornici predložila načrt zakona, s katerim se bodo premenile one določbe ustave, katere se tičejo javnega pouka. Dosedaj se je zahtevalo, da mora država povsod skrbeti za zadostni ljudskošolski pouk, sedaj se bode pa določilo, da naj država podpira ljudske šole le tam, kjer se od privatne strani toliko za nje ne stori, da bi zadostovale potrebam prebivalstva.

Pri občinskih volitvah so po vsem Angleškem konservativci pridobili precej mandatorov. V to njim je pomagal razkol mej zmernimi liberalci in radikali, kateri se je poslednje dni jako poostoril. V več krajih se zmerni liberalci neso hoteli udeležiti volitve, če neso upali zmagati s svojimi kandidati, ali so pa dali svoje glasove konservativcem, da so le podlegli radikali.

Ne bode več dolgo, pa se začne angleško-birmanska vojna. Angleži so se že dvakrat bojevali z Birmo namreč 1824. in 1852. leta. V obeh vojnah je Birma zgubila skoro polovico svojega ozemlja. Jednaka nesreča jej preti tudi zdaj. Res, da se Birmanci pripravljajo za brambo, in utrjujejo svojo stolico Mandalay, vendar ni verjetno, da bi se mogli vspešno ustavljati izvežbanim angleškim vojakom. Vsa vojna sila Birmanskega kralja broji kakih 15.000 vojakov. Angleži bodo proti Birmi poslali sicer le 10.000 vojakov, a pomisliti je treba, da Birma ne more vseh svojih vojnihi sil postaviti na bojišče, ker jih nekaj potrebuje za vzdrževanje reda v deželi, in da so Angleži mnogo bolj oboroženi.

Dopisi.

Iz Gradca 4. novembra. [Izv. dop.] Krasna ideja, da se ustanovi za slovenske kraje slovensko šolsko društvo vzprejeta je bila po celem naši domovini z največjim veseljem ter je vzbudila splošno navdušenje! In kako bi tudi ne! Vsaj vsak zaveden narodnjak dobro ve, da nam ne bode svitlo solnce nikdar prisijalo, ako sami s svojo močjo ne razpodimo gostih oblakov, kateri nam ga zakrivajo. — Ko se je naznanilo, da so pravila nove družbe potrjena, kar čez noč vzrastle so kakor iz tal podružnice, kojim je namen glavni družbi težavno delo olajševati ter jo na vso moč podpirati. Tudi naša akademična mladež, uneta za sveto narodno našo stvar ter zmerom pripravna koristiti svoje domovini, sklenila je, da si ustanovi svojo podružnico. Včeraj večer sklical je g. stud. jur. A. Rogina občni zbor h. kojemu so se povabili i brati Hrvatje ter Srbi. Človeku je srce veselja poskakovalo videčemu, kak bratski odziv je našlo to povabilo in Hrvatih: v velikem številu pohodili so prvi občni zbor ter ob jednom podružnici pristopili kot letniki, a društvo njih „Hrvatska“ upisalo se je kot ustanovnik! To moramo s srčnim veseljem zabeležiti saj nam je to zopet nov dokaz, da je Hrvat udan Slovincu kakor brat bratu, ter nam istotako želi osvobojenja izpod tujega jarma kakor mi njemu. Srčna hvala bratom našim na tem dokazu bratske udanosti!!

G. Anton Rogina otvori ob 1/2 9 uri sejo ter razloži s krepkimi besedami namen „družbe sv. Cirila in Metoda.“ Na to se prečitajo družbena in podružnična pravila, koja zadnja se z malimi spremembami vsprejme. G. predsednik zaključi oficijalni del zborovanja, na kar sledi domača zabava, pri kojiej nas je razveseljeval izvrstni Triglavov kvartet s svojim petjem.

Graški akademični podružnici zagotovljen je sedaj obstanek, kajti ima že blizo 70 udov, mej kojimi je 22 Hrvatov, 1 Srb ter 20 Čehov. Slednjič pozdravljamo prav srčno novo podružnico ter jej iz celega srca želimo, da krepko deluje ter v korist narodu slovenskemu procvita.

Domače stvari.

— (Vpravni odbor „Narodne Tiskarne“) konstitucional se je včeraj zvečer in izvolil g. dr. Jos. Vošnjaka predsednikom, g. dr. Fr. Mundo podpredsednikom.

— (Vitez Vesteneck redivivus!) Okrajni volilni odbor v Voitsbergu postavil je pri predvčerajšnjem shodu okrajnega glavarja dr. Julija viteza Vestenecka, nekdanjega okrajnega glavarja v Litiji, kandidatom za štajerski deželni zbor.

— („Sokolski večer“) bode v nedeljo 8. t. m. zvečer v čitalniškem steklenem salonu. Program mu je mnogoter in bode ravno zaradi tega vsakega zadovoljil. C. kr. vojaška godba poslala je spored obsegajoč dvanajst krasnih komadov, katerim bodo gg. čitalniški pevci in Sokoli še nekaj „svojega“ pridali. Ustopnine bo 30 kr. ze neude So-

kola. Odbor „Sokola“ skrbel je tudi za smeh in priredil predstav „Klepetca“. Ves program objavili bomo v sobotnem listu. Začetek veselice je ob 8. uri.

— (Nov klinkerjev tlak), ki se izdeluje v Zagrebu, začeli so polagati v Ljubljani za prehode čez makadamovane ulice najprej nasproti sv. Miklavža cerkve. Jednak klinkerjev tlak položil se bode od Slonove kavarne k Luckmanovi hiši, od Luckmanove hiše k pošti, od Kastnerjeve hiše k Pongračevi na dvornem trgu, od slednje pa k deželnemu dvorcu.

— Nov kolodvor za državno železnico) Vsled naročila vrhovnega ravnateljstva izdelal je tukajšnji tehniški urad državne (Rudolfove) železnice pretekli teden dva načrta za nov kolodvor. Po prvem načrtu bil bi državni kolodvor na travniku mej kolizejem in Lattermanovim drevoredom, ki drži v Šiško. Na tem prostoru bil bi kolodvor za osobni promet, skladišča za blago in pisarne. Glavnemu ravnateljstvu zdi se ta prostor prikladen, ker je tik južne železnice in bi bila zveza prav lahka brez velikih stroškov. Drugo vprašanje, kaj k temu mesto poreče. Ta kolodvor vzel bi velik del drevoreda in ne vemo, če bi ne bilo mnogo ugovorov. To si je menda tudi železniško ravnateljstvo mislilo, zato je skrbelo tudi za drugi načrt, ki se naslanja na že obstoječ Rudolfov kolodvor, na katerem bi se vzgradila nekatera poslopja, ki so za promet potrebna. Rudolfov kolodvor bode najbrže glavni kolodvor, kar bode v Šiški v veliko korist. Ko bi se pa venderle zgradil glavni kolodvor kje drugej, potem bi Rudolfov kolodvor bil samo „Rangirbahnhof“, to je kolodvor, kjer se urejajo in sestavljajo vlaki.

— (Čitalnica v Celji.) V odbor so voljeni: dr. J. Srnec predsednik, dr. Filipič podpredsednik, dr. Vrečko tajnik, prof. Žolgar blagajnik, Mih. Vošnjak, Josip Žičkar, Jos. Kronabetvogel, Ivan Dečko in prof. Valenčak odborniki. Kregar, Langerhole, Vanič in M. Veršec namestniki.

— (Subvencijske bike) kupili so na javni dražbi v Kranji dne 31. oktobra gg.: Miha Jerše iz Jame, Adolf Galé iz Šiške, gospodarsko oskrbnništvo „usmiljenih sester“ v Ljubljani, gospodarsko oskrbnništvo graščine Bled, Aleš Molj iz Trboj, Anton Purgar iz Hraša, Pavel Debeljak z Visokega na Poljanskem. Telice belanskega rodu kupil je g. Drag. Šavnik v Kranji.

— (Trgovinska zbornica v Gradci) je sklenila priporočati prošnjo Gornjegrajskega okrajnega zastopa, da se brzojav napelje čez Mozirje v Gornji Grad in da se napravita brzojavni postaji v Ljubnem in v Gornjem Gradu.

— (V Trst) priplula je včeraj ruska korveta „Plastoun“, iz Smirne. Pri uhodu v pristanišče bili so običajni streli.

— (Posojilnica Mariborska) imela je meseca oktobra 27.234 goldinarjev 71 kr. dohodkov, 26.560 gold. 97 kr. pa izdatkov, torej skupnega prometa 53.795 gold. 68 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 5. novembra. Z dnevnim ukazom carja izbrisal se je knez bolgarski, ki je bil doslej v ruskeji vojski generalni lajtnant „è la suite“ iz zapisnikov; ob jednom odstavil se je kot imetnik 13. ruskega strelskega batalijona.

Razne vesti.

* (Mesto razrušeno.) Strašni potresi so popolnem razrušili mesto Nicolosi ne otoku Sicilija. Nobena hiša ni ostala nepoškodovana. Škoda je jako velika. Govori se, da je pri tem poginilo mnogo ljudi.

* (Mačke v državni službi.) Ameriški list „United States Courier“ omenja, da je mej poštnimi služabniki v Ameriki tudi 1008 maček, katere se vzdržujejo na državne stroške. Njih naloga je preganjati miši in podgane. Imena teh štiri- in petdeset navedena v oficijalnem spisku tega departementa, ali njih število je vsako leto točno navedeno v spisku razhodov tega departementa. Krmijo jih na državne stroške, in dotične zneke upisujejo v knjige, kakor druge stroške. Ako ima katera mačka mlade, se to mora objaviti ravnateljju pošt, da se povekša budget za mačke. Na Francoskem so v vojnihi primorskih skladiščih tudi mačke v državni službi. Včasih imajo krvave boje s podganami, in marsikako mačko podgane tako poškodejuje, da ni več za službo. Tedaj jo odpuste, toda brez pokojnine.

Poslano.*)

Odgovor Poslanemu Borovniškega kaplana A. Berce-ta z dne 2. t. m.

Dolžnost mi je, resnici na ljubo še to-le Vam odgovoriti: Iz Vašega Poslanega razvidim, da niste odprtega pisma prav umeli, priporočam Vam, da ga še berete! Tudi ste dolžni resnici na ljubo, če je neseam jaz pisal, na stavljena vprašanja odgovarjati!

Pomoči iskati pri kompetentni oblastni mi ni treba, ker po Vašej pameti moji otroci zadosti znajo, ker jih od pouka krščanskega nauka gonite, ter že tako bolehnega otroka zato, ker je hotel razlaganje Kristusovega nauka poslušati, obsodite na osemndnevni zapor, tako da bi moral vsak dan jedno uro stati v soli zaprt! S tem Vašim ravnanjem se pa jaz neseam strinjati, kakor se sv. Petra angelj varuh ni, ter ga iz ječe rešil — tako sem tudi jaz svojega otroka, za kar se bom moral tudi pri oblastu odgovarjati in sem se že tudi, pa se tako malo bojim, kakor Vašega pretenja! To pa zato, ker sem dobro poučen o besedah Gospodovih, ki je učil: Blagor tistim, ki zaradi pravice preganjanje trpe, njih je nebeško kraljestvo! Umete li, g. Berce, te besede?! So Gospodove, ne?!

Kar pa zadeva ponosnost, o kateri govorite, pa rad verujem, da ste ponosni, in vsak, kdor Vas pozna, vé, da je taka ponosnost slična napuhu. To pa menda veste, da je napuh nasproten ponižnosti! Rad Vam tudi priznavam, da bi Vas veselilo, ko bi jaz molčal, — pa ker vem, da bi z molčanjem si nakopal tuji greh — sem govoril!

Janez Borštnik.

*) Za objave pod to rubriko uredništvo ni odgovorno.

Eksekutivne dražbe.

(Iz uradnega lista.)

1. eks. držb. pos. Josipa Ferenčaka iz Skopje, 745 gld., 18. novembra v Kostanjevici. 2. eks. držb. pos. Janca Plešča iz Vidošič 14. novembra v Metliki, 1. eks. držb. pos. Margarete Vrančar iz Slane vasi, 1278 gold., 21. oktobra v Metliki. 1. eks. držb. pos. Jure Orliču iz Metlike, 1030 gld., 21. oktobra v Metliki. 1. eks. držb. pos. Simna Zajca od svetega Jakoba pri Savi 7. novembra v Ljubljani. 3. eks. držb. pos. Janca Mehka iz Tomažje vasi 10. novembra v Rudolfovem.

Tržne cene v Ljubljani

dne 4. novembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	650	Špeh poven, kgr.	68
Rež,	553	Surovo maslo,	84
Ječmen,	437	Jajce, jedno,	3
Oves,	309	Mleko, liter,	8
Ajde,	423	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	536	Telečje,	64
Koruz,	540	Svinjsko,	58
Krompir,	250	Koštrunovo,	34
Leča,	8	Pišanec,	50
Grah,	8	Golob,	17
Fizol,	850	Seno, 100 k'lo,	187
Maslo, kgr.	90	Slama,	178
Mast,	80	Drva, trda, 4 m'etr.	760
Špeh frišen,	56	" mehka, " "	550

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
4. nov.	7. zjutraj	737.93 mm.	8.0° C	z. svz.	obl.	5.00 mm.
	2. pop.	737.33 mm.	9.0° C	z. svz.	obl.	
	9. zvečer	736.97 mm.	8.4° C	z. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 8.5°, za 21° nad normalom.

Vremensko poročilo 4. nov. Zračni tlak se ni dosti spremenil, vendar je začel padati na zapadu. V severozapadni Evropi je zračni tlak najnižji. V Avstro-Ogrski kaže barometer od 761 mm. na Jadranskem morju in do 770 mm. v Vzhodni Galiciji. Vetrovi so večinoma slabi. Nebo je večinoma oblačno. Lahki dež na Južnem Tirolskem, v Istriji in Dalmaciji. — Pričakovati vzhodne vetrove brez premembe temperature.

Dunajska borza

dne 5. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 45	kr.
Srebrna renta	82	"
Zlata renta	109	"
5% marcna renta	99	"
Akcije narodne banke	868	"
Kreditne akcije	282	"
London	125	"
Srebro	—	"
Napol.	9	96 1/2
C. kr. cekini	5	94
Nemške marke	61	70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	126
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171
Ogrska zlata renta 4%	98	"
" papirna renta 5%	90	"
5% štajerske zemljišče odvez. oblig.	104	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	"
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	17
Akcije anglo-avstr. banke	120	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	183	"

Brisko vino

(sloveča rebula) (632—3)

letos jako sladka in izredno dobra, prodaja se na Bagner-Catterinijevi graščini „Dobra“ na Brdih pri Gorici hektoliter po 20 do 24 gold.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Poslano.

Ker nekateri trošajo vest, da sem jaz dal priobčiti v „Slov. Narodu“ inserat „Oženil bi se“, izjavljam s tem, da se rečeni inserat ne tiče moje osebe.

V Šiški, 4. novembra 1885.

Boštjan Tome.
gostilničar in mesar.

Potovalci za poljedelske stroje

se takoj vsprejmejo. (612—6)

Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Od sobote 31. oktobra naprej

le nekaj dnij videti

v hotelu „Stadt Wien“

v uličnem lokalu, pritičeno, ugod Fran Josipova cesta.

IZREDNA PREDSTAVA

19 letne herkulice, boriteljice in akrobatke

gospodičine ELEONORE

in

predstava bolhá.

Vidi se od 10. ure zjutraj do 9. ure zvečer.

I. prostor 20 kr., II. prostor 10 kr. — Vojaki in otroci polovico. (636—4)

Tuji:

4. novembra.

Europa: Kantarack iz Linca. — Kinhofer iz Trsta.

Pri Slovan: Kaiser, Herbs-

stein z Dunaja. — Kanka iz Brna. — Unger iz Gradca. —

Plovitz z Dunaja. — Högel-

berger z Notranjskega. — Hu-

mitin iz Ljubljane. — Czech

z Dunaja. — Demšar iz Kam-

nika. — pl. Landwurst iz Be-

rolina.

Pri Mateti: Schulhof z

Dunaja. — Montanelli iz Trsta.

— Suchy z Dunaja. — Kesler

iz Celovca. — Deperis iz Ko-

čevja. — Pollak iz Zagreba.

— Arlt z Dunaja. — Bučar iz

Črnomlja. — Bohutinsky iz

Prage. — Schwarz iz Reke

— Ott iz Gradca.

Pri cesarji avstrijskem:

Mozza iz Pazna. — Seifert iz

Pulja.

Pri južnem kolodvoru:

pl. Preen iz Budimpešte. —

Winter z Dunaja. — pl. Muhl-

hofer iz Gorice.

Umrli so:

30. oktobra: Marijana Pod-

peskar, dekla, 33 let, Sv. Flo-

rijana ulice št. 10, za otrpne-

njem srca. — Pavel Bončar,

hišnega posestnika sin, 10 m.,

Pred Škofijo št. 17, za vnet-

jem sapnika.

2. novembra: Matevž Bre-

skvar, gostac, 63 let, Karlov-

ska cesta št. 7, za starostjo.

— Fran Kadunc, trafikantov

sin, 1 1/2 leta, Frančiškanske

ulice št. 6, za angino. — An-

ton Korbar, pleteničar, 51 let,

Poljanski nasip št. 50, za je-

tiko. — Meta Pristov, gostija,

63 let, Hrenove ulice št. 5, za

vodenico.

3. novembra: Marija Stu-

par, zidarskega polirja žena,

48 let, Rimska cesta št. 20,

za spridenjem trebušnih delov.

V deželnej bolnici:

28. oktobra: Marija Božič,

rudokopova žena, 29 let, za

mrzlico. — Ana Smrekar, go-

stija, 66 let, za katarom v

črevesu.

29. oktobra: Marijana Hir-

šenfelder, delavčeva hči, 11

let za spridenjem krvi po vro-

činski bolezni.

30. oktobra: Urša Ivančič,

dinarica, 36 let, za jetiko. —

Marija Grošel, čevljarjeva žena,

42 let, za jetiko. — Ana Ja-

vornik, 54 let, za vodenico.

1. novembra: Janez Križe,

gostač, 74 let, za vodenico.

— Alojzij Trtnik, dinar, 44 let,

za jetiko.

Krōma

v kakem malem mestu, trgu ali večjem kraju na dobrem prostoru išče se v najem. — Natančneje pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. (640—3)

V najem

se da zaradi smrti, v Črnem Vrhu pri Idriji štacuna za prodajo mešanega blaga in tobaka, zraven prostor za spravo blaga (magacin), klet, čedno stanovanje s tremi sobami, kuhinja z vsemi pripadajočimi pripravami. Hiša je tik farne cerkve. Kdor želi vzeti v najem, oglasi naj se — pisмено ali osebno — pri podpisnem lastniku.

V Črnem Vrhu 29. oktobra 1885. (647—2)

Anton Flešner.

Št. 12.580.

(634—2)

Dijaške ustanove.

S pričetkom tekočega šolskega leta izpraznjeni sta pri magistratu dve mesti cesar Fran Josipovih, po Ljubljanski mestni občini ustanovljenih štipendij po 50 gld. na leto.

Pravico do teh štipendij, katere podeljuje mestni odbor Ljubljanski, imajo ubožni, v Ljubljano pristojni, ali ko bi tacihi ne bilo, sploh na Kranjskem rojeni, tukajšnje realno obiskujoči dijaki.

Prošnje, katerim je priložiti krstni in ubožni list, potem pa šolski spricevali zadnjih dveh semestrov, ulež naj se do 30. novembra t. l. pótom šolskega ravnateljstva pri magistratu.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 28. dan oktobra 1885.

Župana namestnik: Vončina.

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

Prosim, pošljite mi blagovoljno 2 steklenici dr. Rosovega zdravilnega balzama. Kar se tiče upliva tega balzama, moram izreči popolno hvalo, kajti že več mesecev sem imel hudo mrzlico, katere neseam mogel odpraviti, ko sem pa začel rabiti ta balzam, je minula.

S spoštovanjem

Josip Beneš, Kastel št. 23.

Velecenjeni gospod!

Iz srca izrekam svojo najiskrenejšo zahvalo za Vaš dr. Rosov zdravilni balzam, s katerim sem ozdravil svoje dolgoletne sirsne želodčeve bolečine, če tudi že neseam imel nobenega upanja, da bi mi še kaj pomagalo. Še jedenkrat mojo presrečno zahvalo.

Maribor n. D., na Spod. Štajerskem.

Ferd. Leitner, dimnikar.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodeci in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdela je iz najboljših, krepično zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zaslinjenju, krvnem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja eso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu dá zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvršnega upliva je zdaj gotovo in priznana ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne E. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca E. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Eeke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccolli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birschtz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; J. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojini: Fr. Baccaroloh, lekar. V Kranji: K. Savnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar; Jos. Bergman, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar. V Oglej: Della Damazo, lekar. V Trstu: Ed. de Leitnerburg, lekar; G. Prezdini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serravalto, lekar; Anton Suttina, lekar; Karol Zanetti, lekar. V Zagrebu: C. Arazim, lekar.

Vse lekarne in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro-Ogrski imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnemajo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenju, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zapite bule in otekline se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso gnojico na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni esa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprite in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepiti.

V škatlicah po 25 in 35 kr.

(136—13)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.